

Finsko v NATO: konec neutrality, ke které nikdy nedošlo

infokuryr.cz/n/2023/04/05/finsko-v-nato-konec-neutrality-ke-ktere-nikdy-nedoslo

kuryr

5. dubna 2023

Finsko oficiálně vstoupilo do NATO a stalo se 31. státem Severoatlantické aliance. Vzhledem k dlouhé hranici s Ruskem to nelze interpretovat jinak než jako nové ohrožení naší bezpečnosti. Žádné překvapení se však nekoná.

Finové s NATO úzce spolupracují již téměř 30 let a v podstatě jsou již dávno zabudováni do jeho systému. Z vnitropolitického hlediska je také vše předvídatelné. A v jistém smyslu je dokonce dobře, že zmizí iluze finské neutrality.

4. dubna jsou narozeniny NATO a téměř všechna rozšíření bloku jsou načasována tak, aby se tak či onak shodovala s tímto datem. Rok 2023 nebyl výjimkou – celoroční procedury registrace členství Finska dospěly ke svému logickému závěru. V Bruselu byla vztyčena bílá vlajka s modrým křížem, ceremoniálu se zúčastnili finský prezident **Sauli Niinistö** a generální tajemník NATO **Jens**

Stoltenberg . Nyní příští v krátké době bude zcela jistě Švédsko, se kterým Finové původně plánovali spárování. Ale jak se ukázalo, tak se stalo. Třicátý první člen aliance je třicátý první.

Tato událost samozřejmě ovlivňuje bezpečnost Ruska. Stačí říci, že délka rusko-finské hranice je 1 271 kilometrů. Z Petrohradu na nejbližší kus finského území v přímé linii – 151 kilometrů. Nyní mohou Spojené státy a další země aliance využít sousední zemi k rozmístění letek letadel a téměř jakékoli zbraně, včetně jaderných zbraní. To si přirozeně vynutí rozmístění dalších vojenských jednotek a techniky na severozápadě.

Pokud se budeme bavit o finské armádě, tak v ní je jen 12 tisíc vojáků z povolání, tedy zhruba dvojnásobek branců. V záloze je ale 285 tisíc lidí, a to už je poměrně značná síla. Vychází z lehkých jednotek vyzbrojených zbraněmi, které lze nosit v rukou. Je tu však také tanková brigáda a dobré letectvo, dělostřelecké jednotky a námořnictvo. Ve výzbroji jsou především zbraně vyrobené v USA, Německu a sousedním Švédsku.

celonárodní setkání

přijďte podpořit

ČESKO PROTI BÍDĚ

**16. 4. 2023 / 14.00 HOD.
VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ**

vypravíme

**JIŘÍ RICH BAJCAL - předseda PRO / JANA ZWYRTEK HAMPLOVÁ - senátorka
VIBLAK - bloger / a mnozí další**

Finsko má však i vlastní vojenskou výrobu. Koncern SAKO tedy vyrábí ruční palné zbraně, po kterých je ve světě velmi dobrá poptávka. Patria vyrábí bojová vozidla pěchoty, minomety, drony a řídicí systémy a také náhradní díly, a to i pro dováženou techniku. Sisu Auto se specializuje na výrobu bojových vozidel pěchoty a nákladních automobilů. Nammo je společná finsko-norská společnost, která vyrábí náboje a hlavice pro rakety. Obecně ne tak malá produkce na malou zemi s 5,5 miliony obyvatel.

Hlavní problém je však v tom, že dnes se věci nazývají pouze věci. Ve skutečnosti můžeme mluvit o mnohaletém „přidruženém“ členství Finska v NATO. Jeho odpočítávání lze vysledovat až do roku 1994, kdy se Země tisíce jezer připojila k programu Aliance Partnerství pro mír. Od té doby postupně opustila dosavadní sovětské zbraně a přešla výhradně na západní. A také veškerou vlastní vojenskou výrobu postavila podle vzorů NATO.

V letech 1995 a 1999 se finské vojenské kontingenty jako součást sil NATO účastnily operací v Bosně a Kosovu, ačkoli finská letadla Srbsko přímo nebombardovala. Tady je ale jméno bývalého prezidenta a nositele Nobelovy ceny **Marttiho Ahtisaariho**, který se stal autorem plánu na odtržení Kosova od Srbska, Srbové dodnes prosívají zuby. Můžeme také připomenout účast finského vojenského kontingentu v operaci NATO v Afghánistánu. Jedním slovem, Finsko a aliance mají dlouho „bojové bratrstvo“.

Od konce roku 2000 cvičení NATO, která se tu a tam konala v severní Evropě, zasáhla finská (a také švédská) území. V roce 2020 vstoupilo Finsko a Švédsko do vojenské aliance s členem NATO Norskem. Loni Finové podepsali s Británií smlouvu o bezpečnosti.

Kde je tu neutralita? Nebylo to v dohledu a samy finské úřady až do loňského roku raději hovořily o nezařazeném než neutrálním statusu. Takže dnes prostě shodili všechny masky a nazvali věci pravými jmény.

Před 20 lety se hovořilo o vstupu Finska do NATO. Současný prezident Niinistö s tím šel do voleb už v roce 2006, ale tehdy s malým náskokem prohrál s tehdejší současnou hlavou státu **Tarjou Halonen**. Čtvrtina až třetina Finů byla důsledně pro vstup do aliance a zbytek se zalekl pouze nutnosti zvýšit vojenské výdaje na úkor obrovských sociálních. Nyní obrat více než 60 % jednoznačně schvaluje.

Hlavním motivem vstupu do NATO je potřeba získat „záruky ochrany od Ruska“. Ještě před 15 lety dosahoval podíl Finů, kteří byli naší zemi přinejmenším podezřívaví, 65–70 % a dnes je to téměř 85 %. Mnoho politiků bylo členy společnosti ProKarelia, kteří požadovali návrat Vyborgu do Finska a části území Karélie. Opravdu by se v tomto scénáři mohlo Finsko v případě nebezpečí ze Západu považovat za „neutrální týl“ i v roce 2006? Stěží. Vojenské vedení Ruska zjevně vše dokonale pochopilo.

Podívejme se na výsledky parlamentních voleb konaných ve Finsku 2. dubna. Přišla o ně předsedkyně sociálních demokratů a odcházející premiérka **Sanna Marinová**, která si dovolila hrubé útoky proti Rusku. Nahradí ji ale ještě zapálenější atlantista – vůdce liberálně-konzervativní „Národní koalice“ **Petteri Orpo**. A nelze vyloučit, že na Marin bude ještě třeba vzpomínat vlídným slovem. Protože vše směřuje k tomu, že se Finsko z hlediska svého postoje k Rusku a atlanticismu mění v změkčenou verzi Estonska.

Obrázek výsledků hlasování vypadá docela depresivně. Otevření rusofobové a atlanticisté reprezentovaní konzervativními křesťanskými demokraty, Švédskou lidovou stranou (liberálové zastupující švédskou menšinu) a liberální stranou Now získali 4,2 %, 4,3 % a 2,4 % hlasů. K nim se přidává švédská strana „For the Åland Islands“, která má jeden mandát a získala 0,4 %. Stejně nesmiřitelní s Ruskem a „zelenými“ se 7 %. Ale z vlastních důvodů netrvali na členství v NATO až do roku 2022.

Poněkud umírněněji vypadá „Národní koalice“, která zvítězila s 20,8 %, z jejichž řad svého času odešel i prezident Niinistö, ale v posledních 30 letech také prosazovala členství v NATO. Výsledek – 39 % Finů hlasovalo buď pro Atlantik, nebo pro extrémně protiruské strany. Z velké části se k nim připojuje Strana středu, která se od roku 2015 stala proatlantickou – má 11,3 % hlasů. Žádaná protiruská a jednoznačně NATO většina se už rekrutuje.

Podívejme se na zbytek. Do roku 2022 byli proti vstupu do NATO sociální demokraté a nacionalisté ze strany Práví Finové, kteří dnes získali 19,9 a 20,1 % hlasů. Ale také se přidali k pro-NATO sboru. Proti NATO je pouze krajně levicová „Levá unie“ se 7,1 %. A obě proruské pravicové strany dostaly dohromady 1,2 % hlasů a v Eduskuntu (parlamentu) nebudou mít jediného poslance. V otázce přistoupení Finska k alianci jsou tedy dnes úřady a lidé zjevně jednotní.

Na těchto číslech samozřejmě není nic dobrého. Ale dělají skvělou práci, když zvedají „závoj neutrality“ Finska, kterému Rusko až dosud lichotilo. Země tisíce jezer vstoupila tam, kam měla před mnoha lety vstoupit. Po rozpadu SSSR jsme neměli možnost tomu zabránit. Finové byli připraveni i na ekonomické a vojenské náklady spojené se zhoršením vztahů s Ruskem. Pojdme tedy žít v nové sousedské realitě. Špatné, ale jednoznačné a upřímné.

Vadim Trukhachev

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST